

Regio & unde
dicta.

Sinu.

Aeris qualitas.
Solis fertilitas.

PRovincia hæc Syriæ longe celeberrima, olim Terra Chanaan dicta fuit, a Chanaan filio Cham, qui communis discessionis necessitate pulsus eam tenuit: Terra item Promissa sive Promissionis, quod Patribus Abrahæ, Isaac & Iacob a Deo promissa esset. Hæc ipsa veteribus Incolis ex ea pulsis, atque Israelitis in eorum locum substitutis, Israël & Iudea cœpit appellari. Ptolemæus & alij Palestinam nuncupant, a Palestinis populis magni nominis qui in Sacris literis Philistim vocantur: Christiani Terram Sanctam. Regio hæc in umbilico Orbis constituta, inter Mare Mediterraneum & Arabiam, qua ex parte Montibus fere continuis natura ultra Iordanem fluvium vallatur: atque ab Ægypto incipiens, ut vult Herodotus, vel ut alij, a Sitbonis lacu, usque ad Phœniciam porrigitur. Ab Oriente autem Syriam & Arabiam: a Meridie desertum Pharan & Ægyptum: ab Occidente mare Magnum seu Mediterraneum: a Septentrione vero Libanum montem, fines habet. Ejus longitudo ad Septentrionem a Civitate Dan ad radicem Montis Libani sita (quæ postea Cæsarea Philippi & Paneas dicta est) versus Meridiem porrigitur, & usque ad Bearsebach Civitatem in Tribu Simeonis contra desertum magnum sitam, plus minus LXVII conficit milliaria, singula unius horæ itinere commensuranda. Latitudo vero, quæ ab Occidente a Mari magno in Orientem ad Iordanem usque sumenda, quibusdam locis XVI, quibusdam XVIII millaria complectitur. Inter omnes vero Regiones quæ sub Cœlo sunt ob Aeris salubritatem Cœlique temperiem imprimis commendatur, in qua nec rigor est nimius hyemis, neque æstatis ardor. Imprimis autem ob Solis ubertatem, Frugum omnis generis abundantiam, atque aliarum omnium rerum copiam, quæ res tum ad hominum vitam sunt necessaria, tum etiam earum quæ hominibus solent esse in delitijs, apud Scriptores tam sacros quam prophanos, maximis est celebrata laudibus. Moses de hac ita Israelitis est varicinatus, Deutero. viii. Ecce Dominus Deus tuus introduceret te in regionem bonam & amplam, cuius aquæ, torrentes, & fontes abyssi exeunt ex planiciebus & montibus. terram Tritico & Hordeo abundantem, Vitibus, Ficibus, Malis Punicis, Palmis: terram Oleo & Melle affuentem, in qua pane tuo absque penuria vescaris: terram cui pro lapidibus est Ferrum, & cuius ex Montibus Æs effodiatur: terram Lacu & Melle manantem: terram quam Deus tuus procurat, cui divinitus prosperitas est collata, ut fertilitate omnes alias terras superet, ac Paradisi Dei sit ad similis. Longum foret reliquorum, Iosephi, Pliniij encyclopediam quibus miram hujus terræ commendant fertilitatem commemorare. Videndus de his oculatus testis Brockardus. Ex his vero quæ ad vitæ delitias, vel Medicinæ usum faciunt, præcipue commendatur Balsamum, huic olim Orbis parti generosissimum uni a Deo concessum, quo nunc caret. Aromata, Mastix, ac duo Nucum genera, alterum Amygdala Latinis dictum: alterum vero quod optimum in ea regione est, Gracis & Latinis Pistacea dictum. In Montibus etiam Ferrum atque Æris Metalla effodiuntur. Aquis